

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců Mgr. Ing. Lenky Bursíkové a JUDr. Bc. Kryštofa Horna ve věci

žalobce: **R. R. N. A.**, narozen X
státní příslušník Íránské islámské republiky a Dominického
společenství
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Tomášem Verčimákem
sídlem 28. října 1001/3, Praha 1

proti
žalované: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 4. 2022, č. j. OAM-16669-28/TP-2021,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 4. 2021, č. j. OAM-16669-28/TP-2021, se ruší a věc se mu vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku částku ve výši 14 200 Kč k rukám jeho zástupce Mgr. Tomáše Verčimáka, advokáta.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce dne 30. 8. 2021 požádal o vydání povolení k trvalému pobytu po pěti letech nepřetržitého pobytu na území podle § 68 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 176/2019 Sb. (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), a o přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta EU.
2. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalobcovu žádost zamítl podle § 75 odst. 2 písm. e) zákona o pobytu cizinců, neboť je důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl ohrozit bezpečnost státu.
3. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Obsah žaloby

4. Úvodem žalobce konstatuje, že napadené rozhodnutí je vystavěno na utajované informaci. Apeluje proto na soud, aby napadené rozhodnutí přezkoumal i nad rámec žalobních námitek ve všech procesních i materiálních aspektech. Žalobci totiž vzhledem k obecnosti obsahu napadeného rozhodnutí nezbyvá než se bránit „naslepo“. Současně zdůrazňuje, že je to právě žalobce, kdo sám nejlépe zná svůj život, jednání a činy včetně jejich důsledků. Roli nejlépe připraveného obránce vůči zjištěním uvedeným v utajovaných informacích tedy nemůže převzít soud. Takový přístup k možnostem obrany proti napadenému rozhodnutí je schizofrenní a nedosahuje minimálních standardů zaručeného práva na spravedlivý proces.
5. Podle žalobce je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, a to v první řadě kvůli opomenutí tvrzení a důkazních návrhů žalobce [listiny prokazující poskytnuté dary, série fotografií z veletrhů, stanovisko Ministerstva průmyslu a obchodu k importu výrobní linky na výrobu respirátorů a garanci odběru zdravotnických prostředků, listiny prokazující spjatost žalobce se společností ROYAX, s.r.o., IČO: 24755346 (dále jen „Royax“) – zejména patenty vázané na žalobce, listiny prokazující zájem o koupi nemovitostí – výrobního závodu v N., výsledky žalobce a jeho manželky ke kvalitě a intenzitě soukromého a rodinného života], které měly vedle obchodní činnosti společnosti Royax prokázat žalobcovu obecně prospěšnou činnost, která byla a je ve veřejném zájmu, obzvlášť v době pandemie. Tyto důkazy také měly prokazovat nelogičnost utajovaných informací ve světle společenské odpovědnosti žalobcem ovládané společnosti Royax a jejích plánů na expanzi v České republice. Motivy žalobcova údajného ohrožování bezpečnosti jsou tak více než nejasné. Žalobce tvrdil konkrétní oblasti zásahu do rodinného a soukromého života. Navrhoval též, aby žalovaný založil do spisu podklady týkající se žádosti žalobcova nezletilého syna o udělení státního občanství České republiky. Žalobce odmítá, že by neuvedl, co se má důkazními návrhy prokázat, jak zavádějícím způsobem vytkl žalovaný v napadeném rozhodnutí. Žalovanému nic nebránilo vyzvat k podrobnější či jasné specifikaci jeho důkazních návrhů. Zásadu volného hodnocení důkazů si nelze plést s libovůlí správního orgánu. Žalovaný přezkoumatelně nerefletoval ani žalobcovu otevřenou nabídku k vlastnímu výsledku s cílem přímé konfrontace zjištění pramenících z utajované informace, včetně nabídky spolupráce s původcem utajovaných informací. Žalobce vždy poskytoval orgánům chránícím bezpečnost a demokratické zřízení ČR plnou

součinnost, ačkoli se tím sám vystavoval potenciální hrozbě perzekucí ze strany orgánů země původu, které nejsou pouze teoretické. Žalobcovu snahu o poskytnutí plné součinnosti žalovaný nijak nerefletoval.

6. Přestože žalobce dne 31. 3. 2022 žalovanému v souladu s § 101 zákona o pobytu cizinců oznámil a prokázal nabytí jiné státní příslušnosti, tato skutečnost není v napadeném nijak reflektována. Nabytí nového státního občanství mohlo mít vliv na aktuálnost utajovaných informací. Není ostatně zřejmé, zda žalobcova státní příslušnost sehrála nějakou úlohu, pokud jde o správní uvážení o hrozbě pro bezpečnost České republiky, kterou měl žalobce představovat.
7. Žalobce shledává napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným také v otázce přiblížení podstaty utajovaných informací (k tomu poukazuje na rozsudek NSS ze dne 7. 2. 2022, č. j. 10 Azs 438/2021 – 47). Žalovaný rozsáhle opsal utajované informace zcela obecným způsobem za použití neurčitých pojmů obsažených v daném ustanovení zákona, aniž by však žalobci utajovanou informaci konkrétněji přiblížil a vyjevil její podstatu. Dalo by se naopak podezírat žalovaného, že takovým rozsahem „balastu“ v podstatě nadále zakrýval věcnou podstatu utajované informace.
8. Pro žalobce je zarážející, že žalovaný odůvodnil napadené rozhodnutí téměř identicky s rozhodnutím o žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu z téhož dne, ačkoli jednotlivá pobytová oprávnění mají odlišný charakter. Na povolení k trvalému pobytu existuje právní nárok, což vyplývá přímo ze směrnice Rady 2003/109/ES, o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (dále jen „směrnice“). Nadto, při poměřování přiměřenosti rozhodnutí je třeba mít na odůvodnění rozhodnutí o této žádosti ještě přísnější nároky. Napadené rozhodnutí tak nebylo dostatečně individualizované, což je známkou jeho částečné nepřezkoumatelnosti.
9. Žalobce dále namítá, že žalovaný zatížil řízení vadami ve zjišťování skutkového stavu. Pokud je žalobci známo, že dne seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí (13. 1. 2022) neobsahoval správní spis veškerá žalobcova podání. Přestože žalobce výslovně žádal o nápravu a dožadoval se opakovaného seznámení s podklady, žalovaný tomuto požadavku nevyhověl. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí se otevřeně ukazuje, že je lhotejno, co žalobce tvrdil a doložil, rozhodující jsou jen utajované skutečnosti, které jsou navíc odděleny od spisu. Úkolem žalovaného bylo zjišťovat i skutečnosti svědčící ve prospěch žalobce. To je podstatné obzvláště v řízení, které je pouze jednoinstanční. Z napadeného rozhodnutí vlastně ani nevyplývá, jaký skutkový stav byl zjištěn, zejména jaká jeho část byla ustálena tak, že svědčí ve prospěch žalobce a jeho rodiny. Pokud žalovaný obecně a jednoduše smetl všechna tvrzení k namítané nepřiměřenosti rozhodnutí, bylo vhodné vysvětlit, zda vůbec tato tvrzení žalovaný považoval za nesporná a zda existoval reálně dosažitelný stupeň integrace a pevnosti jakýchkoli vazeb na Českou republiku převažující nad identifikovaným veřejným zájmem. Žalobce dále shrnuje nejpodstatnější skutkové okolnosti předestřené již ve vyjádření k podkladům ze dne 14. 2. 2022. Žalobce navrhuje provedení důkazu účastnickým výsledkem, výsledkem své manželky a staršího syna a listinami uvedenými v příloze.
10. Žalovaný se podle žalobce mylí, pokud věrohodnost utajované informace dovozuje otevřeně hlavně z toho, že jejím původcem je „zpravodajská služba“. Takovým extenzivním výkladem lze dospět k věrohodnosti jakéhokoli podkladu ze strany jakéhokoli

orgánu veřejné moci. Věrohodnost utajované informace vyplývá především z penza a kvality podkladových materiálů. Žalobce se dovolává detailního přezkumu utajované informace zejména v tom ohledu, zda je její obsah dostatečně individualizován právě ve vztahu k jeho osobě a zda se nejedná o spojení obecně známých skutečností. Napadené rozhodnutí je přinejmenším předčasné, neboť žalovaný neumožnil žalobci se alespoň v obecné míře seznámit s podstatou utajovaných informací a jejich procesními aspekty, jak žalobce žádal ve vyjádření k podkladům. Pakliže žalovaný po doručení vyjádření k podkladům nechtěl vyhovět procesním návrhům žalobce, měl o tomto postupu žalobce informovat, aby měl prostor pro procesní reakci a obranu před vydáním napadeného rozhodnutí. Žalobce přitom opakovaně o takové poučení ve vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí žádal. Dle stavu spisu totiž nebylo zřejmé, zda budou utajované informace jediným podkladem, ze kterého vyvěrá důvod pro zamítnutí žádosti, či zda zde jsou jiné překážky vyhovění žádosti.

11. Žalobce je dále přesvědčen, že na vydání povolení k trvalému pobytu, resp. přiznání postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, existuje právní nárok. Žalovaný měl postupovat podle judikatury ESLP a žalobci alespoň nastínit skutkový základ utajovaných informací, které byly klíčové pro zamítnutí žádosti. Pouze pokud to z legitimních důvodů není skutečně možné, lze právo na informace omezit řádně odůvodněnými a dostatečně kompenzačními opatřeními. Čím více je pak cizinci omezeno sdílení informací, o to důležitější je potřeba kompenzačních opatření. V žalobcově věci nebyl důvod upustit od základního minima procesní ochrany. Ustanovení § 169m odst. 3 zákona o pobytu cizinců je třeba vykládat v souladu s nejvyššími možnými garancemi procesních práv, se zachováním kompetence správního soudu jako přezkumného orgánu, nikoli jak orgánu *de facto* vydávajícího správní rozhodnutí či aplikujícího správní uvážení. Uvedené platí tím spíše za situace, kdy je správní řízení jednoinstanční. Žalobce opakuje, že žalovaný v napadeném rozhodnutí (ani v průběhu řízení) nesdělil ani částečný dílek podstaty utajovaných informací (např. k roli žalobce, vymezení času a místa jednání, které je přičítáno k tíži, popisu či kontextu nebezpečného jednání).
12. Žalobce se závěrem domáhá též přezkumu nezbytnosti zásahu do jeho práva včetně práva na soukromý a rodinný život

Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že pokud jde o odůvodnění napadeného rozhodnutí, je poněkud omezen tím, že podkladem pro jeho vydání je utajovaná informace, jejíž obsah je povinen držet v tajnosti. Nemohl proto vyčerpávajícím způsobem v odůvodnění reagovat na námitky a vyjádření žalobce ze dne 14. 2. 2022. Žalovaný postupoval přesně podle § 169m odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Zaobíral se též vyjádřením žalobce k podkladům pro vydání rozhodnutí i důkazními návrhy. Uvedl, proč nevyslechl členy žalobcovy rodiny, nadto tento návrh byl velmi obecný, nebylo v něm uvedeno, co konkrétně mělo být výsledkem prokázáno. Je přitom na žalobci, aby tvrdil všechny relevantní skutečnosti, tedy například, jaké konkrétní důsledky by jeho odchod z České republiky pro život jeho rodiny. To však žalobce neučinil. Jde-li o podklady pro vydání rozhodnutí, které měly být opatřeny z vlastní evidence, uvádí žalovaný, že evidencí ve smyslu § 6 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodně nelze rozumět obsah spisu vedeného o žádosti. Nadto žalobce v této souvislosti poukázal na svůj životopis a životopis manželky, nikoli na to, že součástí spisu měl být

podklad, který by skutečně vyvracel hrozbu pro bezpečnost České republiky. O ostatních materiálech, které jsou zřejmě součástí spisu vedeného o žádosti jeho nezletilého syna o udělení státního občanství, se žalobce nezmiňuje, a neuvádí tudíž, co konkrétně by jimi mělo být prokázáno, nebo vyvráceno.

14. Žalovaný připouští, že mu dne 30. 3. 2022, tedy těsně před vydáním rozhodnutí, žalobce oznámil, že je rovněž státním občanem Dominického společenství. Žalovaný v získání dalšího státního občanství neshledává žádnou souvislost s důvodem, pro který bylo napadené rozhodnutí vydáno. Nebylo tudíž nutné se další státní příslušností v odůvodnění rozhodnutí zabývat. Tato informace není uvedena v záhlaví napadeného rozhodnutí, neboť se do správního spisu dostala až po jeho vydání.
15. K námitkám vad při zjišťování skutkového stavu žalovaný uvádí, že skutečnosti uvedené v utajované informaci jsou natolik specifické, že se na ně žalovaný nemohl žalobce ptát v průběhu výslechu nebo je ověřovat výsledkem žalobcovy manželky. Již samotná otázka by totiž prozrazovala nebo minimálně napovídala, jaký je obsah utajované informace. Vzhledem k tomu, že původcem informace je Bezpečnostní informační služba, jedná se o poměrně specifické informace. Jde-li o zjišťování skutkového stavu ve vztahu k posouzení dopadu rozhodnutí do žalobcova soukromého a rodinného života, připomíná žalovaný, že je předně na žalobci, aby uváděl konkrétní skutečnosti mající svědčit o nepřiměřenosti rozhodnutí. Žalovaný se vypořádal se skutečnostmi, které žalobce tvrdil. Neměl přitom povinnost zjišťovat, jaké další následky by mělo neudělení trvalého pobytu. Navíc důsledkem rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu není ztráta dosavadního pobytového oprávnění. Podáním žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu cizince nevzniká žádné oprávnění setrvat na území po dobu řízení o žádosti. Nevydáním povolení k trvalému pobytu proto žalovaný stěží může zasáhnout do existujícího soukromého a rodinného života.
16. Žalovaný se ohrazuje proti tvrzení o paušálním používání utajovaných informací v pobytových věcech. Poukaz na žádosti občanů Vietnamu o vydání zaměstnanecké karty není podle žalovaného případný. Namítá-li žalobce, že žalovaný nesprávně vedl správní spis, měl by uvést, v čem nesprávnost spočívá. Z žaloby nevyplývá, co konkrétně žalobci ve správním spisu chybí.
17. Jde-li o seznámení s obsahem utajované informace, resp. s podstatou jejího obsahu, poukazuje žalovaný na závěry vyslovené v nálezu Ústavního soudu ze dne 11. 10. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 5/16, z nichž dovozuje, že pokud se má samotné odůvodnění rozhodnutí omezit na to, že k zamítnutí žádosti dojde z bezpečnostních zájmů státu, pak je logické, že obsah utajované informace nebude žalobci předestřen jinak, než ve velmi obecné podobě pouze tak, aby byl patrný důvod, pro který bude žádost zamítána. Utajovaná informace byla jediným podkladem napadeného rozhodnutí. Žalovaný přitom není oprávněn zkoumat pravdivost utajované informace. Je povinen zabývat se její věrohodností, přesvědčivostí a relevantností.
18. K poslední části žaloby žalovaný uvádí, že ačkoli je nadepsána jako „překročení mezi správního uvážení“, žalobce nespecifikuje, v čem konkrétně mělo k překročení mezi správního uvážení dojít. Žalovaný dal žalobci vědět, co je podstatou utajované informace a co z ní vyplývá, tedy že žalobce představuje hrozbu pro bezpečnost České republiky. Žalobce sám nemůže posoudit, zda takové vymezení bylo dostačující. To musí posoudit soud poté, co se s obsahem utajované informace seznámí.

19. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

Replika žalobce

20. Žalobce v replice předkládá potvrzení o studiu nezletilého syna, který v Praze navštěvuje druhý ročník základní školy. Syn si zde vytvořil sociální zázemí, případné nucené vycestování žalobce by se jako zásadní zásah do rodinného a soukromého života přelil i na něj. Tento důkaz dokresluje ucelený obraz o vazbách žalobcovy rodiny na území a o nepřiměřenosti napadeného rozhodnutí. K tomu žalobce doplňuje, že jeho starší syn nabytí státní občanství České republiky prohlášením. Na tuto podstatnou skutečnost žalobce upozornil žalovaného již ve vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí. Přestože k nabytí státního občanství došlo až po vydání napadeného rozhodnutí, ve světle postupu žalovaného bez potřeby zjišťovat další okolnosti věci, je tato skutečnost relevantní i z hlediska soudního přezkumu. Žalobce dále k prokázání svých dobročinných aktivit předkládá leták „Dětský den nejen pro onkoláčky“, ze kterého je patrné, že společnost Royax je jedním z hlavních partnerů dne organizovaného (ještě před vydáním napadeného rozhodnutí) spolkem Dortem proti rakovině, z. s.
21. Žalobce uvádí, že nemůže na vyjádření žalovaného reagovat ve všech aspektech věcně, neboť nezná konkrétnější individualizovanou podstatu utajované informace. Podle žalobce je zde popřena zásada rovnosti účastníků řízení vyvěrající z ústavního práva na spravedlivý proces. K odkazu žalovaného na § 169m odst. 3 zákona o pobytu cizinců žalobce uvádí, že správní orgán musí být znalý též ústavního pořádku. Pokud je s ním zákon v napětí, musí správní orgán zvážit, zda lze zákonnou normu bez dalšího aplikovat, resp. ji musí vyložit ústavně konformně. Požadavek na sdělení individualizované podstaty utajovaných informací vyplývá z judikatury (žalobce zde poukazuje na rozsudek NSS ze dne 4. 11. 2021, č. j. 10 Azs 270/2021 – 54, č. 4279/2022 Sb. NSS).
22. Pokud žalovanému nebylo jasné, co konkrétně chtěl žalobce navrženými důkazy prokázat, měl žalovaný žalobci pomoci nejasnosti odstranit. Žalobce zásadně nesouhlasí s hodnocením žalovaného, podle kterého nebylo tvrzeno, jaké negativní účinky by napadené rozhodnutí mělo do žalobcova soukromého a rodinného života. Utajovaná informace byla evidentně jediným důvodem, pro který byla jinak perfektní pobytová žádost zamítnuta, ačkoli zákon výslovně ukládá povinnost poměřovat individuální a veřejný zájem. V takovém případě se správní orgán nemůže zprostit povinnosti zjistit skutkový stav dostatečným způsobem a do popředí se zde dostává zásada vyšetřovací. Žalovaný měl žalobce upozornit, že jeho žádost bude v plném rozsahu zamítnuta právě pro utajované informace, a to minimálně s ohledem na nejlepší zájmy nezletilého žalobcova syna. Z tvrzení žalobce lze vyvodit obecný závěr, že jeho rodinné vazby jsou natolik silné, že pokud nebude moci žalobce setrvat na území, nemá pro celou rodinu, ačkoli je integrována, nemá valný smysl dále požívat právo pobytu, čímž se likviduje vybudované zázemí rodiny. Mimochodem za účelem prokázání této skutečnosti žalobce navrhoval důkaz účastnickým výsledkem a výsledkem manželky.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

23. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
24. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního

stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). S ohledem na skutečnost, že podkladem napadeného rozhodnutí byly utajované informace, nebyl soud, pokud jde o jejich hodnocení a přezkum, vázán uplatněnými žalobními body (srov. rozsudek NSS ze dne 9. 4. 2009, č. j. 7 As 5/2008 – 63, č. 1951/2009 Sb. NSS). Ve zbylém rozsahu soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).

25. O žalobě soud rozhodoval bez nařízení jednání, neboť pro to byly splněny podmínky podle § 76 odst. 1 s. ř. s.

Posouzení žaloby

26. Podle § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců se povolení k trvalému pobytu vydá na žádost cizinci, který ke dni podání žádosti pobývá na území nepřetržitě po dobu nejméně 5 let.
27. Podle § 83 odst. 1 zákona o pobytu cizinců v rozhodnutí o povolení k trvalému pobytu přizná cizinci právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v Evropském společenství na území, jestliže cizinec splnil ke dni podání žádosti podmínku 5 let nepřetržitého pobytu na území (§ 68), nenarušil závažným způsobem veřejný pořádek nebo neohrozil bezpečnost státu nebo jiného členského státu Evropské unie a prokázal zajištění prostředků k trvalému pobytu na území podle § 71.
28. Podle § 75 odst. 2 písm. e) zákona o pobytu cizinců ministerstvo žádost o povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže cizinec ohrozil bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušil veřejný pořádek nebo je *důvodné nebezpečí, že by cizinec mohl ohrozit bezpečnost státu* nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek, za podmínky, že toto rozhodnutí bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince.

Seznámení žalobce s podstatou utajované informace

29. Podle § 36 odst. 3 správního řádu, věty první před středníkem, platí, že *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí*. Toto pravidlo je jednou ze zákonných záruk ústavně chráněných principů spravedlivého procesu.
30. Jednou z výjimek z tohoto pravidla je situace, kdy *podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis*. V takovém případě se může účastník, o jehož **právním nároku** se v řízení rozhoduje, s těmito podklady seznámit pouze v podobě, která nezmaří účel jejich utajení; není-li to možné, sdělí se takovému účastníkovi alespoň v obecné rovině, jaké skutečnosti z těchto podkladů vyplývají. Správní orgán si předtím, než účastníkovi umožní seznámit se s podklady podle předchozí věty, vyžádá vyjádření orgánu, který tyto podklady poskytl. Nerozhoduje-li se v řízení o právním nároku účastníka, není takový účastník oprávněn seznámit se s podklady rozhodnutí, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis (§ 36 odst. 3 správního řádu).
31. Podle § 17 odst. 3 správního řádu se odděleně mimo spis mj. uchovávají písemnosti nebo záznamy obsahující utajované informace, které byly správnímu orgánu poskytnuty Policií České republiky nebo zpravodajskými službami. Zákon rovněž stanoví, že na písemnosti nebo záznamy uchovávané odděleně mimo spis se nepoužijí ustanovení o nahlížení do spisu.
32. Podle § 169m odst. 1 zákona o pobytu cizinců *písemnosti nebo záznamy, které obsahují utajované informace, se v řízení podle tohoto zákona uchovávají odděleně mimo spis a nestávají*

se jeho součástí.

33. Podle § 169m odst. 2 zákona o pobytu cizinců jsou-li některé z podkladů rozhodnutí podle tohoto zákona utajovanými informacemi, uvede se v odůvodnění rozhodnutí pouze odkaz na podklady pro vydání rozhodnutí a jejich stupeň utajení. Úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení, a důvody vydání rozhodnutí se uvedou pouze v rozsahu, ve kterém nejsou utajovanými informacemi.
34. Podle § 169m odst. 3 zákona o pobytu cizinců vyjde-li v řízení na základě informace nebo stanoviska policie nebo zpravodajské služby České republiky, které jsou utajovanou informací, najevo, že cizinec ohrožuje bezpečnost státu, jeho svrchovanost, územní celistvost, demokratické základy, životy nebo zdraví osob, nebo vede-li tato informace nebo toto stanovisko k důvodnému podezření, že by cizinec mohl při svém pobytu na území tyto hodnoty ohrozit, v informaci o důvodech neudělení dlouhodobého víza nebo v odůvodnění rozhodnutí podle tohoto zákona se pouze uvede, že důvodem neudělení víza nebo rozhodnutí je ohrožení bezpečnosti státu. Pokud je správní orgán v řízení podle tohoto zákona povinen posoudit přiměřenost dopadů rozhodnutí, v odůvodnění rozhodnutí podle věty první navíc uvede úvahy, kterými se při hodnocení přiměřenosti dopadů rozhodnutí, zejména ve vztahu k obsahu stanoviska, řídil; obsah stanoviska však v odůvodnění neuvádí.
35. Žalobce předně namítá, že žalovaný postupoval nezákonně, neboť žalobci neumožnil seznámit se alespoň v obecné míře s podstatou utajovaných informací, čímž mu zásadně znemožnil uplatňovat jeho procesní práva.
36. Soud k této námitce předesílá, že shora citovaný § 169m zákona o pobytu cizinců sice představuje dílčí zvláštní úpravu oproti obecné úpravě správního řádu, nevylučuje však použitelnost § 36 odst. 3 správního řádu, kterého se žalobce v souvislosti s námitkou nedostatečného seznámení s podklady pro rozhodnutí dovolává.
37. Co se týče aplikace § 36 odst. 3 správního řádu, NSS v rozsudku č. j. 10 Azs 438/2021 – 47, zdůraznil, že je nutné rozlišovat mezi účastníky, o jejichž právním nároku se v řízení rozhoduje, a účastníky jinými (tedy takovými, o jejichž právním nároku se v řízení nerozhoduje). Prvně uvedení účastníci „s právním nárokem“ mají procesní právo seznámit se s utajovanými podklady, je-li to možné, pouze v podobě, která nezmaří účel jejich utajení. Naproti tomu účastníci jiní „bez právního nároku“ na výsledek řízení procesní právo seznámit se s utajovanými podklady rozhodnutí nemají.
38. K povaze nároku na vydání rozhodnutí o udělení trvalého pobytu na území České republiky se vyjádřil Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 27. 3. 2019, sp. zn. 30 Cdo 2672/2018, v němž dovodil, že cizinci vzniká podle § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců při splnění všech zákonem stanovených podmínek právní nárok na vydání rozhodnutí o udělení trvalého pobytu na území České republiky (shodně též rozsudek NSS ze dne 12. 1. 2017, č. j. 5 Azs 234/2016 – 21). Žalobce tedy měl jako účastník „s právním nárokem“ procesní právo se seznámit s utajovanými podklady v podobě, která nezmaří účel jejich utajení.
39. V záznamu do spisu ze dne 5. 1. 2022 žalovaný uvedl, že v žalobcově případě jsou podkladem pro vydání rozhodnutí také písemnosti a záznamy, které jsou dle § 169m odst. 1 zákona o pobytu cizinců uchovávány odděleně mimo spis pod značkou V210/2021-OAM. Dále správní orgán uvedl následující: „S ohledem na povahu těchto podkladů není možné, aby se s nimi účastník řízení seznámil v jakékoliv podobě, neboť by došlo

ke zmaření účelu jejich utajení. Z tohoto důvodu správní orgán tímto způsobem informuje účastníka řízení alespoň v obecné rovině, jaké skutečnosti z těchto podkladů vyplývají. Zjištěné osobní jednání účastníka řízení představuje hrozbu pro bezpečnost České republiky a napomáhá ve svém důsledku k narušování pokojných vztahů uvnitř mezinárodního společenství.“

40. Z uvedené citace je zřejmé, že žalovaný vycházel z toho, že žalobci je třeba alespoň v obecnosti skutečnosti vyplývající z utajované zprávy sdělit, a to zjevně v souvislosti s povinnostmi plynoucími z výše citovaného § 36 odst. 3 správního řádu. Soud však musí konstatovat, že sdělení informace o *žalobcově osobním jednání představujícím hrozbu pro bezpečnost České republiky, které ve svém důsledku napomáhá k narušování pokojných vztahů uvnitř mezinárodního společenství*, nelze považovat za naplnění zákonného požadavku. Jde o zcela obecné tvrzení aplikovatelné na většinu případů, v nichž správní orgán rozhoduje na základě utajované informace, a spíše než o sdělení skutkových zjištění jde o rozvedení právního hodnocení věci. Žalobci touto obecnou frází nebylo ani v obrysech sděleno, co je podstatou utajované informace, na jejímž podkladě bylo rozhodnuto o jeho pobytovému oprávnění. Takový přístup neobstojí, neboť žalobce zbavil jakékoliv možnosti vznášet tvrzení „na svoji obhajobu“. Žalovaný tak porušil § 36 odst. 3 správního řádu, neboť žalobci v podstatě jen naznačil právní hodnocení jeho případu, ovšem ani v nejmenším neuvedl, jaké „*skutečnosti*“ vyplývají z utajovaných podkladů. Již jen tato skutečnost je důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. (srov. rozsudek NSS č. j. 10 Azs 438/2021 – 47, bod 26)
41. V souladu s právním názorem vyjádřeným v posledně citovaném rozsudku NSS samozřejmě postačilo sdělení v obecné rovině, nebylo třeba žalobci předestřít veškeré skutečnosti a důkazy, které plynou z utajené části spisu. Žalobce však měl právo na sdělení alespoň „*podstaty důvodů*“, jinak neměl šanci efektivně se bránit proti postupu žalovaného. Je samozřejmě nutno mít na paměti, že informace uchovávané mimo správní spis jsou utajovány z oprávněných důvodů, kterými mohou být například ochrana bezpečnosti státu, ochrana svědka či zájem na utajení metody práce a vyšetřovacích postupů bezpečnostních složek, jež informaci poskytly. Správní orgán tak musí pečlivě vážit, v jaké míře konkrétnosti či přesnosti může účastníku řízení podstatu skutečností, jež jsou v utajované informaci uvedeny, sdělit. Soud zde poukazuje na ilustrativní případy způsobů, jak je možno podstatu důvodů utajované informace popsat, obsažené v bodu 28 rozsudku NSS č. j. 10 Azs 438/2021 – 47. Jeví se rovněž v takových případech jako vhodné, aby rozhodující orgány daly prostor k vyjádření se k otázce, jaké informace je možné účastníku řízení sdělit, orgánům, od nichž tyto utajované informace obdržely. Lze se totiž domnívat, že původce utajované informace může nejlépe posoudit otázku vyvážení výše uvedených zájmů, zejména v jaké míře musí obsah informace zůstat zcela utajen.
42. Postup žalovaného nebyl v souladu ani s rozsudkem velkého senátu Evropského soudu pro lidská práva ze dne 15. 10. 2020 ve věci *Muhammad a Muhammad proti Rumunsku* (č. 80982/12). Na něj poukázal NSS v rozsudku č. j. 10 Azs 270/2021 – 54, v němž konstatoval, že rozhoduje-li správní orgán v pobytové věci cizince pobývajícího na území České republiky na základě obsahu utajované informace, má v každém případě povinnost seznámit cizince alespoň s podstatou důvodů, které z utajované informace plynou (bod 16 rozsudku). Ačkoliv právo na přístup k podkladům ve spise není absolutní, jakákoliv omezení v možnosti procesní obrany cizince nesmějí zasahovat do samotné podstaty práv chráněných v článku 1 Protokolu č. 7 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod. Správní orgány vždy musí informovat cizince alespoň o podstatě

vznesených obvinění („*substance of the accusations*“, „*la substance des reproches*“).

43. Soud tedy uzavírá, že žalovaný nesdělil žalobci ani v obecnosti podstatu důvodů, které plynou z utajované informace, jež byla v jeho věci zásadním podkladem pro vydání rozhodnutí, a neumožnil mu tak proti této informaci efektivně uplatnit jakékoliv námitky. Jedná se o zásadní procesní pochybení, které mohlo mít vliv na zákonnost rozhodnutí, neboť pokud by žalobci bylo umožněno se k podstatě skutečností uvedených v utajované informaci vyjádřit, případně navrhnout důkazy k prokázání jeho tvrzení, žalovaný by byl nucen tato žalobcova tvrzení a důkazní návrhy vzít v úvahu a s informacemi obsaženými v utajované části správního spisu je konfrontovat. Nelze vyloučit, že výsledkem by mohlo být i odlišné rozhodnutí ve věci, určitě však alespoň dostatečné odůvodnění, proč žalobcovy námitky nebyly shledány relevantními.

Konkrétnost a závažnost skutečností uvedených v utajované informaci

44. Jak již soud konstatoval shora, popsané pochybení žalovaného samo o sobě postačuje ke zrušení napadeného rozhodnutí. I přesto považuje soud pro účely dalšího řízení za potřebné vyjádřit se také k otázce, zda jsou skutečnosti uvedené v utajované informaci dostatečně konkrétní a závažné, aby na jejich základu žalovaný mohl dospět k závěru o naplnění důvodů pro zamítnutí žádosti podle § 75 odst. 2 písm. e) zákona o pobytu cizinců.
45. Soud před samotným posouzením této otázky připomíná závěry judikatury, podle kterých při rozhodování na základě utajovaných informací zprávy zpravodajských služeb nemohou být „*pouze vyjádřením názoru jejich zpracovatele, bez patřičného skutkového podkladu zachyceného ve spise a soudem ověřitelného. Žalovaný i správní soudy musí mít možnost zhodnotit věrohodnost a přesvědčivost zpravodajské informace a její relevanci ve vztahu k bezpečnostnímu řízení*“ (usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 3. 2016, č. 4 As 1/2015 – 40, č. 3667/2018 Sb. NSS, bod 32). Tyto informace by tak měly obsahovat popis zdroje získaných informací a způsobu jejich získání, včetně popisu okolností a důvodů, pro které má policejní nebo zpravodajská služba uvedené informace za věrohodné. Smyslem a účelem soudní kontroly rozhodování na základě utajovaných informací je především zajistit, aby k tomu byly používány pouze informace skutečné a věrohodné, ne vyfabulované. Tyto informace musí poskytovat dostatečně přesný a spolehlivý skutkový základ pro právní posouzení věci (srov. rozsudek ze dne 12. 3. 2020, č. j. 2 Azs 259/2019 – 28, bod 22). Dále v bodě 12 rozsudku č. j. 10 Azs 270/2021 – 54 NSS v návaznosti na prejudikaturu (shodně též rozsudek ze dne 22. 9. 2021, č. j. 1 Azs 153/2021 – 78) dovodil: „*Je třeba přesněji uvést fakta (mimo jiné místní a časové údaje), zdroj a způsob jejich zjištění či ověření, popisující chování, jednání či další činnosti stěžovatele, případně dalších osob, a ty odlišit od názoru zpracovatele na to, co z nich vyplývá či co se dá dovodit. Teprve takto zpracovaná a poskytnutá informace dovolí soudu přezkoumat správnost závěru správních orgánů, že s osobou stěžovatele v případě jeho dalšího pobytu na území je spojeno riziko ohrožení bezpečnosti České republiky.*“
46. Smyslem a účelem soudní kontroly rozhodování na základě utajovaných informací je tak především zajistit, aby k tomu byly používány pouze informace skutečné a věrohodné a ne vyfabulované a aby tyto informace poskytovaly dostatečně přesný a spolehlivý skutkový základ pro právní posouzení věci (viz rozsudek NSS ze dne 27. 8. 2020, č. j. 6 Azs 226/2020 – 30). Za takových okolností by si již soud mohl učinit úsudek, zda jsou informace natolik věrohodné, aby mohly zasáhnout do osudu žalobce v podobě zamítnutí jeho žádosti.

Jakkoliv tedy není po příslušných orgánech požadován důkaz jistoty pravdivosti informací, musí být tyto informace podepřeny konkrétností, specifikací zdrojů a uvedením dalších okolností podporujících věrohodnost informace, aby existoval dostatečný podklad pro závěr, že daná eventualita je nejpravděpodobnějším vysvětlením skutkových zjištění (viz rozsudek NSS ze dne 8. 9. 2016, č. j. 3 Azs 239/2015 – 35).

47. Po pečlivém prostudování a řádném posouzení utajované informace (vedené žalovaným pod č. j. V210/2021-OAM a soudem pod zn. V3/2022-BŘ), z níž žalovaný vycházel, dospěl soud k názoru, že utajovaná informace shora popsané požadavky v žádném případě nesplňuje. Tato informace neskýtá dostatečný podklad pro závěr, který žalovaný učinil, tedy že žalobcův pobyt na území České republiky může představovat ohrožení bezpečnosti státu.
48. Soud tak na jedné straně (obdobně jako tomu bylo ve věci řešené v rozsudku NSS č. j. 10 Azs 270/2021 – 54) shledal z obsahu správního spisu dosti čitelnou a přehlednou „cizineckou historii“ žalobce, který legálně pobývá na českém území mnoho let, nemá problémy se zákonem, se závazky vůči České republice (daňové, celní povinnosti atd.), vykonává veřejně prospěšnou činnost, je značně pracovně i podnikatelsky integrován, a integrována je zde plně i jeho rodina. Na druhé straně je zde utajovaná informace jako v podstatě jediný důvod pro neudělení trvalého pobytu.
49. Utajovaná informace však obsahuje jen stručné tvrzení, z nichž původce informací dovozuje závěr o existenci důvodného nebezpečí, že by stěžovatel mohl ohrozit bezpečnost České republiky. Toto tvrzení je sice opřené o (velmi vágní) popis skutečností, z nichž vychází, a které by obecně bylo možno považovat z hlediska bezpečnosti České republiky za závažné. Utajovaná informace ovšem kromě obecně uvedeného časového rámce, kdy mělo k jednání žalobce docházet, postrádá jakékoli další důležité údaje ohledně zdroje těchto informací, místa, kde mělo k danému jednání docházet, konkrétnějšího popisu způsobu, jakým k jednání žalobce docházelo, přesnější vymezení kvality a kvantity žalobcova jednání (intenzity žalobcova jednání) a další relevantní údaje, na jejichž základu by mohl být potvrzen závěr žalovaného, že žalobce skutečně představuje hrozbu pro bezpečnost České republiky. Tyto informace nedávají soudu, který „supluje obhajobu“ a musí tak namísto ní ověřit věrohodnost a přesvědčivost skutkových zjištění, záruku, že jde o informace věrohodné a dostatečně přesvědčivé. Je třeba přesněji uvést fakta, zdroj a způsob jejich zjištění či ověření, popisující chování, jednání či další činnosti žalobce, případně dalších osob, a ty odlišit od názoru zpracovatele na to, co z nich vyplývá či co se dá dovodit. Teprve takto zpracovaná a poskytnutá informace dovolí soudu přezkoumat správnost závěru správních orgánů, že s osobou žalobce v případě jeho dalšího pobytu na území je spojeno riziko ohrožení bezpečnosti České republiky.
50. Konstatoval-li tedy žalovaný na s. 3 napadeného rozhodnutí, že utajovaná informace „*obsahuje popis konkrétních skutkových zjištění učiněných zpravodajskou službou, popisuje konkrétní jednání účastníka řízení, včetně určitého časového rámce, kdy jednání s ohledem na charakter poskytnuté informace a specifický způsob obstarávání informací působí věrohodně a pokud jde o rozsah poskytnutých informací též přesvědčivě*“, nelze než konstatovat, že tento skutkový závěr nemá dostatečnou oporu ve správním spisu. Podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. tak jde o vadu, pro níž je napadené rozhodnutí nezákonné. Skutková nedostatečnost opírající se o zcela nekonkrétní fakta musí být v tomto řízení odstraněna nejspíše vyžádáním informace nové, která bude prosta vytykánych nedostatků a umožní

žalovanému znovu komplexně zhodnotit, zda žalobce při svém pobytu na území může ohrozit bezpečnost státu. Zjištěnou vadu bude třeba napravit ve správním řízení.

51. Pokud jde o výhrady žalobce k posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života, které jsou v zásadě obsahem zbývajících žalobních námitek a k nimž směřují žalobcovy důkazní návrhy, soud neshledává možným se jimi blíže zabývat. Povinnost vyplývající přímo z § 75 odst. 2 písm. e) zákona o pobytu cizinců totiž slouží jako korektiv, který nastupuje teprve v případě, kdy jsou splněny podmínky pro zamítnutí žádosti cizince o trvalý pobyt. Jak vyplývá ze shora uvedeného, primární důvod, na kterém správní orgány založily svá rozhodnutí, neobstál. Vzhledem k tomu, že za dané situace dosud nebyl prokázán zákonný podklad pro zamítnutí žalobcovy žádosti, bylo by předčasné se zásahem do soukromého a rodinného života žalobce vůbec zabývat. Hodnocení přiměřenosti napadeného rozhodnutí totiž představuje vyvažování dvou protichůdných zájmů (veřejného zájmu na ochraně bezpečnosti státu a individuálního zájmu cizince na ochraně jeho soukromého a rodinného života). Toto hodnocení tak nelze učinit za situace, kdy jedna miska vah, na níž má ležet prokázaný veřejný zájem, dosud zůstala zcela prázdná.
52. Soud pak v této souvislosti nad rámec nutného odůvodnění k námitkám nesprávného hodnocení, resp. odmítnutí důkazů, konstatuje, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, jaký skutkový stav vzal žalovaný za zjištěný, a to i na základě některých žalobcem předložených důkazů (srov. zejména s. 15 poslední odstavce napadeného rozhodnutí). K otázce neprovedení některých důkazů s poukazem na zásadu volného hodnocení důkazů však musí soud žalovaného upozornit, že je možné „*regulérní navržený důkaz neprovést, jestliže skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je navrhován, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení, není-li navržený důkaz způsobilý ani ověřit ani vyvrátit tvrzenou skutečnost, anebo je odůvodněně nadbytečný, jelikož skutečnost, k níž má být proveden, byla již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností ověřena nebo vyvrácena jinak (sp. zn. I. ÚS 733/01, III. ÚS 569/03, IV. ÚS 570/03, II. ÚS 418/03), přičemž rozsah dokazování je z jiných důkazních pramenů dostatečný pro to, aby bylo možno náležitě zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí soudu, jako tomu bylo v dané věci*“ (náleze Ústavního soudu ze dne 2. 7. 2009, sp. zn. I. ÚS 972/09). Správní orgán tedy disponuje *uvážením* (diskrecí), které z navržených důkazních prostředků provede. Je oprávněn zvážit, zda účastníky navržené důkazy jsou pro posouzení věci podstatné a potřebné; není totiž vázán tzv. důkazním návrhem a je povinen prokazovat pouze skutečnosti, které v souladu s předmětem a účelem řízení vyhodnotí jako rozhodné. Provádění důkazů, resp. odmítnutí navrhované důkazy provést tedy předchází úvaha o tom, zda tyto důkazy jsou s ohledem na předmět a účel řízení pro posouzení věci podstatné a potřebné. Toto předběžné posouzení důkazů však nelze zaměňovat s vlastním hodnocením důkazů, které je závěrečnou fází dokazování a jeho dovršením. Teprve v této fázi dokazování, tj. poté, co byly důkazy řádně provedeny, lze uplatnit zásadu volného hodnocení důkazů, podle níž správní orgán hodnotí důkazy podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Nelze tedy odmítnout provedení určitého důkazu s poukazem na zásadu volného hodnocení důkazů, jak to ve vztahu k některým důkazním návrhům nesprávně učinil žalovaný.
53. K námitce nesprávného vedení správního spisu soud konstatuje, že žalobce neupřesnil,

které listiny by měly ve správním spisu chybět. Soud přitom žádnou zjevnou nesprávnost ve vedení správního spisu neshledal. Mělo-li snad jít o listiny týkající se žalobcova návrhu na učinění opatření proti nečinnosti, je zjevné, že jde o podklady, se kterými byl žalobce seznámen, neboť byl sám jejich původcem (návrhy ze dne 9. 11. 2021 a 20. 12. 2021). Nadto žalobce ani netvrdí, jak by absence těchto listin ve správním spisu měla zasáhnout do jeho procesních práv. Co se týče námitky nezohlednění nově nabytého občanství Dominického společenství, soud konstatuje, že žalobcem předložená kopie cestovního pasu Dominického společenství se skutečně dostala do dispozice žalovaného již dne 30. 3. 2022, tedy dva dny před vydáním napadeného rozhodnutí. Žalovaný tento podklad v napadeném rozhodnutí nezohlednil, za stávající situace to ovšem soud nepovažuje za pochybení mající vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Tato skutečnost podle soudu jednak nemá žádnou spojitost s (dosavadním) obsahem utajované informace, současně ani žalobce neuvádí, co nabytí státního občanství dalšího státu pro posouzení jeho věci znamená.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

54. Vzhledem k výše uvedenému zrušil soud napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) a c) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). S ohledem na zjištěné vady v procesním postupu a při zjišťování skutkového stavu soud neprováděl žalobcem navržené důkazy, neboť by to bylo nadbytečné za daného stavu, kdy dosud nebyla najisto postavena existence zákonného důvodu pro zamítnutí žalobcovy žádosti.
55. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl v řízení úspěšný, a má tak proti žalovanému právo na náhradu všech účelně vynaložených nákladů řízení. Ty představují jednak zaplacený soudní poplatky za žalobu ve výši 3 000 Kč a návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč a dále náklady související se zastoupením žalobce advokátem ve výši 10 200 Kč, které zahrnují odměnu advokáta za tři úkony právní služby (převzetí a příprava věci, písemné podání žaloby včetně návrhu na přiznání odkladného účinku a doplnění žaloby) po 3 100 Kč za úkon [§ 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)] a náhradu hotových výdajů 900 Kč za tři úkony právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Zástupce žalobce nedoložil, že by byl plátcem daně z přidané hodnoty a ani z veřejně dostupných zdrojů taková skutečnost nevyplývá, soud proto náhradu této daně nepřiznal. Náklady žalobce tak celkem činí celkem 14 200 Kč. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jeho zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, použitý na základě § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. června 2022

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu